

יום נביא 1956
 (סדרה - 10 עמודים)

למנוחה
 אפקד

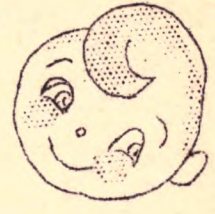
נביל

פרה
 ארצנו

ברב
 גיל

הד'ם כ'ן החופש / א'א א'א'א'א' (א'א'א)

א'א - א'א א'א אומר ל'אם שז'ה מ'אס ס'אנדל ש'החופש כ'בר נ'גמר. ז'ה ה'יה כ'יף ע'צום - א'מנ'ם ג'ם ל'למוד ז'ה ל'א ר'ע, א'א החופש ה' ו'א הד'בר הט'וב ב'יותר. ל'לא ח'ובות ש'ל ל'ימוד'ים ו'חב'רה ע'שית'י ה'יים.

א'א - א'ה, ב'רוך הש'ם ש'החופש כ'בר נ'גמר. א'מנ'ם ל'למוד ז'ה י'ותר ג'רוע, א'בל כ'בר א'י א'פשר ה'יה ע'ם הש'עמו'ם ו'הנ'יוו'ן הז'ה. כ'ל י'ום א'כלתי ו'ישנתי ו'שאר הז'מן הש'תעממתי. ו'ג'רוע פ'י ש'ניים ה'יה ח'ודש הע'בודה ש'בו י'שנתי פ'חות ו'עי'פתי י'ותר. כ'ל י'ום ע'בדתי ב'חור א'חר ו'כל ע'רב ו'וכוח'ים ע'ם ס'דר'ן הע'בודה. ה'יה ל'י ר'ק מ'זל א'חד ב'חודש הע'בודה - ש'כע'בור 30 י'ום ה'וא הג'יע ל'קיצו, א'א ג'ם ז'ה ר'ק א'חרי ו'יכ'וח'ים ס'וער'ים ע'ם ס'ידור הע'בודה.

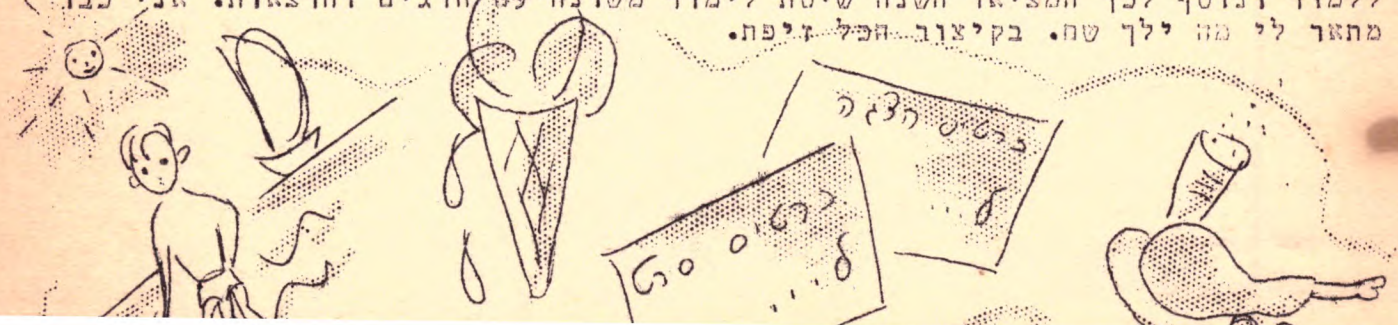
א'א - ג'ם א'צלי כ'מוב'ן ה'תחיל ה'חופש ב'חודש ע'בודה, ו'אני אומר ב'לב ש'לם ש'זה ה'יה ת'ענוג. א'חרי ש'נה מ'פרכת ש'ל ל'ימוד'ים ז'ה ל'א ר'ע ק'צת ל'עבוד ו'ב'יחוד ש'כל י'ום ע'ובדי'ם ב'מקום א'חר. י'מי הע'בודה ח'לפו מ'הר ו'כשג'מרת'י ע'ת ה'חודש ש'לי מ'צא ס'ידור הע'בודה ש'אני ח'ייב ע'וד 3 י'מים. מ'וב'ן ש'לא ע'שיתי הר'בה ב'עיות ו'כע'בור 3 י'מים ס'יימתי ג'ם א'ותם.

ו'עתה הג'יע ה'חודש ה'יותר נ'חמד. ת'חילה נ'הניתי מ'שבוע ק'יטנה ע'ל ש'פת ה'ים ש'היה ל'לא ס'פק ב'לוי נ'עים ב'יותר. א'חר כ'י'פתי ק'צת א'צל ה'דוד'ים ב'תל-א'ביב. ר'איתי 2 ה'צ-ג'ות ו-3 ס'וטים ש'כולם מ'צוי'נים ו'רובם ל'א ע'ל ח'שבו'ני. ה'תכו'ננתי ל'צאת ג'ם ל'טיול, א'א ב'סוף ז'ה ל'א ה'סתדר. א'ת ש'אר הז'מן ב'יליתי ב'צור'פים ב'חברת ה'חברה ב'ישיבה ע'ל ה'דשא, ב'ספורי ז'כרו'נות, ב'פספ'וטים ו'בש'ירה. ב'טיכום ה'יה נ'חמד מ'אד ו'חבל ש'כבר ה'יה.

א'א - ו'אני ר'ק ג'מרת'י א'ת הע'בודה המ'טונפת ה'תחיל הש'עמו'ם ב'עצמו'ם. ר'אשית מ'מעט י'מי ה'חופש ש'לי ל'קחו ש'בוע ש'לם ל'ק'יטנה. כ'מה י'מים ב'יליתי ב'תל-א'ביב. ה'יה ש'ם ח'ום נ'ורא ו'כל ה'יום ה'ש ת'עממתי. ה'דוד'ים ש'לי ל'א מ'תמצא'ים ב'יותר ב'עולם ה'קולנוע ו'כשס'וף ס'ף ה'חליטו ל'לכת א'תי ל'טרט מ'צאו ל'הם ד'וקא א'ת ה'טרט ה'כי מ'חורב'ן ש'היה ב'תל-א'ביב. ל'הצגה ש'רציתי ל'ראות נ'אלצתי ל'לכת ע'ל ח'שבו'ני. ק'ניתי כ'רטיס ז'ול ו'ישבתי מ'אחור ב'פנה ל'א ר'איתי, ל'א ש'מעתי ו'לא ה'בנתי. ב'טיכום ה'ייתי מ'בסוט כ'שחזרתי א'א מ'ה ע'ושים ב'בית? א'וכל'ים ב'קושי, י'שנים ו'משתעממ'ים. ע'ל ה'דשא מ'דבר'ים ש'טויות ו'כל א'חד ח'ושב ש'מענין א'ותי א'יזה ו'ונדר-ק'ינד ה'וא ה'יה ב'גן א'ז א'יזה ל'א י'וצלה ה'וא ב'בית ה'ספר. ו'אותם ה'שירים ש'ל צ'בי - "מ'שלטי" ו'מפ'וחית ה'פה" ה'רי א'פשר ל'צאת מ'ן ה'כלים. י'ש מ'זל ש'דפנה הג'יעה ו'הפ'יחה כ'אן ק'צת ר'וח מ'"להקת הא'ש". ה'צרה ה'יא ר'ק ז'את ש'בג'לל ז'ה א'ני ל'א י'כול ל'ישו'ן. ו'אם א'ני כ'בר ר'וצה ל'נוח ק'צת ע'ל ה'דשא, א'ז ב'אים ה'דב'ילים ש'לנו ו'רוצים ל'עשות ל'י ח'ובל. פ'טוט א'יני י'ודע ל'אן ל'ברוח.

א'א - הש'בוע ה'אחרון ש'ל החופש ה'יה ע'ל הג'ובה מ'בחינת ה'חזו'נה. א'ני מ'מש ג'דלתי, ה'בראתי ו'הש'מנתי. א'ם ת'שימו ל'ב ת'ראו ש'אפילו י'ותר צ'פוף ב'מוע'דון. א'א ה'נה ג'ם ה'וא ע'בר ו'הג'יע הז'מן ל'למוד. א'ני מ'לא ה'תלהבות. ש'מעתי ש'השנה י'ש המו'ן ח'וגים ב'זמן ה'לימוד'ים ו'ה'יה מ'ענין מ'אד. א'ני א'שתתף ב'כולם ו'אק'וה ש'תהיה ז'את ש'נת ל'ימוד'ים מ'וצלחתי.

ב - ב'נוגע ל'הבר'ה ע'לי ל'העיר ש'זה ה'יה מ'מש ש'געו'ן ל'הכפ'יל ו'לש'לש ב'בת א'חת א'ת כ'מות ה'אוכל. ה'בט'ן ש'לי ל'א ר'גילה ל'כך ו'ה'יא ב'אמת מ'תמרמרת ב'קולי ק'ולות ו'בס'וף כ'שה'יא כ'בר ה'תרג'לה א'ני נ'אלץ ל'חזור ל'אוכל ה'פרול'יט'רי. ז'ה מ'וציא ל'י ג'ם א'ת ה'חשק ל'למוד ו'נוסף ל'כך המ'ציאו הש'נה ש'יטת ל'ימוד מ'שונה ע'ם ח'וגים ו'הרצ'אות. א'ני כ'בר מ'תאר ל'י מ'ה י'לך ש'ת. ב'קיצור ה'כל ז'יפת.

בלומודים

אנו שפני נסיון, כי מישו מוכרח להיות.
 הביאו לנו שיטה חדשה של חוגי מעונינים. במקום
 חלוקה של הומניסטיקה וריאליסטיקה, ישנה חלוקה
 של כאלה שרוצים ללמוד וכאלה שעדיין לא יכולים
 לעבוד ורוצים לדחוס את הדברים המינימליים הד-
 רושים כדי קצת להתמצא בענפי העבודה. כמובן ש-
 זוהיא לא אשמת המורים, זהו הכוון שבו רצו החברה.

הבל רק שבמקצועות כגון חימיה ופיזיקה הנחוצים ביותר לפיתוח המסק נר-
 שמו רק כ-10 מתוך 22, ואחד-כבר ירד. הטענה היא שהמורה לא מסביר טוב, אז מה?
 האם בגילנו אי אפשר לקחת ספר וללמוד ברצינות? מה יש יהיו לנו עוד 35 שנה
 לעבוד עד שנצא לפנסיה, אז אי אפשר להתאמץ שנתיים, שלוש? סוף סוף הן בגיל 40
 אי אפשר כבר לסייר ולרקוד ולספר צ'יזבטים ואז, מה יהיה ההוי, ואיזו צורה תהיה
 למסק אם לא יהיה מי שיפתח אותן? איזה מסק יוכל לעמוד בהתחרות כאשר הוא עובד
 בתנאי עבודה פרימיטיביים (מבחינה מדעית).

ובכן כדאי היה ששנתיים אלה תנוצלנה במלואן, ואפילו ללימודים מחוץ
 לכתלי בית הספר. נקוה ששנה זו תהיה פוריה במאמצים ותלמדנה הכיתות שתבאנה
 אחרינו.

יובל (כיתה י"א)

אם כנסתנו זשכבה - נדורים

אם לספר בקצרה על ימינו הראשונים
 בלימודים ובשכבה הבוגרת, עלינו לחוג
 עגול ולראות את הנעטה מסביב. כשלב
 קודם לכניסתנו לשכבת נעורים, נערך
 מחנה של כיתות ט' ואחריו התחלנו
 לעבוד 8 שעות וגם ללמוד 8 שעות.
 נקוה שנשיג הרבה במשך ימים אלה ואני
 רואה לנכון לציין את ענין החוגים
 לדבר חיובי. הכניסה לשכבה הבוגרת
 אינה קלה ביותר, אלא אחד המפנים
 החדים ביותר בחיילנו ובסדר יומינו.

הלימודים
 והחקרה

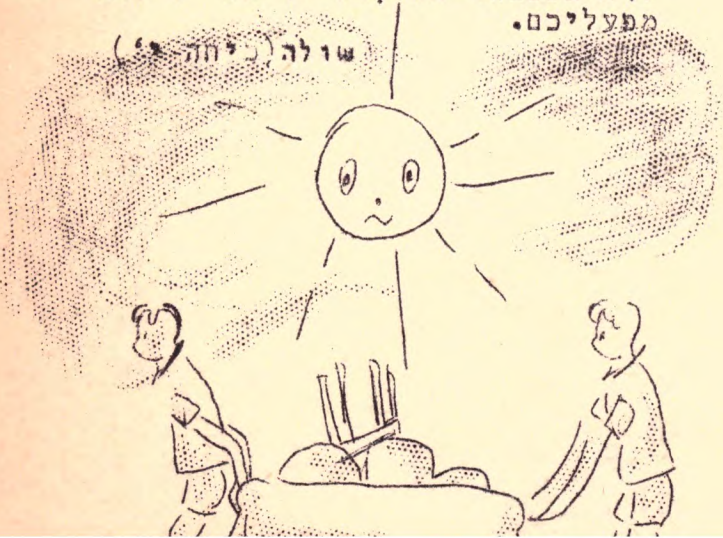
לא כמו בשנים קודמות,
 שבהן לא היה שום רצון ושום
 מתח בלימודים, מכנסנו השנה
 לכיתה בהרגשה שהפעם נלמד,
 וכבר מהשעורים הראשונים
 הורגש מתח לימודי.

כעת רוב חברי הכיתה נושאים בעול
 ועדות השכבה. האמת ניחנה להיאמר ש-
 חששנו קצת מן הכניסה, הנה רק לפני
 שנה נשאנו את השכבה הבינונית ופעלנו
 בה רבות ולעומת זאת בשכבה הבוגרת
 הייתה מורגשת רוב הזמן בטלנות. אך
 השנה נקוה לשפור כללי.

השנה עלינו גם לעמוד
 במבחן קליטה, שזה דבר קשה ל-
 כיתה שלנו, אבל גם לכך יש ר-
 צון רב מצד חברי הכיתה (וכמו
 תמיד-איך דבר עומד בפני הר-
 צון). כן עומדת השנה כיתתנו
 אשר היא הכיתה הבוגרת בשכבה
 הבינונית, במבחן ארגון החב-
 רה, שגם הוא דבר המצריך
 רצון רב.

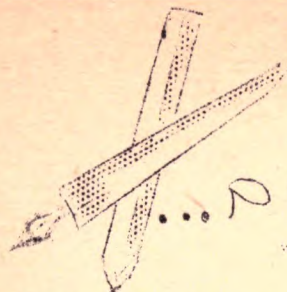
נאחל הצלחה לכל הועדות אשר פוע-
 לות בשכבה. תחזקנה ידיכם וירבו
 מפעליכם.

שולה (כיתה ט')

אך הרצון בלבד אינו
 מספיק. לכל דבר נחוץ גם
 זמן ומי שלומד ברוב ימי ה-
 שבוע 7 שעות ועובד כל יום
 שעתיים, נוסף לכך כ-1/2 שעה
 של שעורי בית, קשה לנו ל-
 שבת בועדות ולהיות בהם הגורם
 הפעיל והמפעיל. ולכן השנה
 תצטרכנה גם יתר שתי הכיתות
 להיות פעילות במיוחד. ואסיים
 בברכה: נעלה ונצליח הן בכיתה
 והן בחברה.

רחל (כיתה ט')

עם בוא התיאורים...

אם לאמר את האמת שמחנו לבוא הלימודים רק בגלל זה שנגמרו ימי העבודה. דוקא השנה לא הרגשנו איזו שהיא חוויה מיוחדת במינה, כמו למשל בשנה העברה כש- נכנסנו לחטיבה. השנה איננו יכולים להתרגש, לא מהכניסה לחטיבה ולא כחברים בו- גרים, הנושאים את השכבה הבינונית. ומז של התרגשות קלה חלף בינינו כשנזכרנו: השנה נשא בכיתה זו ונצטרך לעבור את בחינות הסטיפנדיה. רבים עוד אינם רוצים להאמין: "הנה אני בכיתה ח' " אינם רוצים לצלות הלאה במעלות."

נכרת בינינו הטבה כלשהיא גם בחברה וגם בלימודים. בעיקר בחיי החברה. עדיין קשה לכתוב על הלימודים, כי הם עדיין לא התחילו ממש ובכל זאת נאחל לעצמנו הצלחה להמשך השנה.

נאוה, כיתה ח'

דוח מועדות

ועדת הספורט

התקיימה ישיבה בה דנו על אימוני הכדור-סל. וקבענו את האחראי לאולם שהוא בנימין. ננסה לארגן שני חוגים: האחד לאתליטיקה קלה ושני ל- מכשירים. עוד נארגן מבצע גדול עד לחנכה.

מועדה המרכזת

כינסנו את כל ועדות השכבה. הת- קימו שתי ישיבות חברה, כמו כן אנו מטפ- לים בעניינים שוטפים של החברה ושל הכי- תות בנפרד.

ועדת מועדון

בישיבתנו הראשונה החלטנו על סיפור המועדון שלנו ע"י תיקון, המרובעים" שעל הקירות מסביב, התקנת כתובת קבועה וקשוט כללי של המ- ועדון. כן החלטנו להעביר את שלחן הפיג-פונג למועדון הנח' ל לנוחיות השחקנים ושאינם שחק- נים גם יחד. אנו מקוים שתרגישו את עצמכם במועדון כבתוך ביתכם ותבלו את שעותיכם, בו- על הצד הטוב ביותר.

מדפי הפרוטוקול

בקצב ובתנופה החלה החברה בפעולה. הנושאים עליהם דנו בשתי הישיבות הקו- דמות הם רבים ומגוונים.

בעוד שבשיחה הראשונה הודיעה ה- מזכירות על הרכב ועדות, הרי שהשיחה השניה שמעה כבר ד'וח על תחילת הפעו- לה של כל ועדה וועדה. ובמחציתה השניה דנו בשני סעיפים שיוצבו בסדר היום של מועצת החטיבה.

(א) האם יש קשר בין הנו' הע והחטיבה? עיריח(י'ב): אין לדעתי מכנה משותף לשני גופים אלה. יובל(י'א): לדעתי הקשר היחידי הוא

ועדת התרבות

באשר לועדת התרבות, הרי כבר נכנסנו לקצב פעולה. הספקנו לארגן שני ערבים ואולי להכין באופן כללי חכנית חדשית. קבענו חוגים וכבר הם עומדים להתחיל ואנו מקוים שהחבריא יבואו בק- ביעות לחוגים ואולי אף לליל שישי. דעו לכם, כי רק פעולה שבה משתתפים כולם נועדה להצלחה. לעיתים יהיה עליכם אולי להפסיד ערב מעניין במשק, אך למען הצל- חת פעולותינו - פעולותיכם יהא עליכם לותר עליהן. אנו מקוים כי תעזרו לנו ובהצלחה.

קשר אידיאולוגי בלבד.

עיריח(י'ב): הקשר איננו בגלל מסגרת החיים השונה. הנוער העובד אלה הם נערים עו- בדים ואילו אנו חיים בקיבוץ בסדר יום שונה. הדבר המשותף הוא ההדרכה שתורם הקיבוץ לתנועה.

שולה(י): על מנת להדק את הקשרים בין שני חלקי התנועה עלינו להפגש עם חבבי הת- נועה העיונית. יואל(מורה): אני מחקוממם נגד הדעה שלא צריך להיות קשר. הנ'עה הוא ההסתדרות

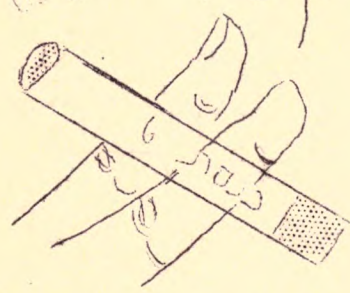
אל קהל הקוראים!...

עם שנת הלימודים הבע' לט (קרי: הבאה עלינו לטובה) אננו פונים (כמובן אין בזה שום חידוש) אל קהל הקוראים (אנדרך כלל נענה ברצון ומציף את העתון בשפע חיבורים, ועל חברי המערכת היה אך לשבת בנחת באחדם ולנסות לברר מן החומר הרב - בלי שאיש יפגע - מה עיקרו ומה טפלו) ומבקשים נא להתמיד במנהג זה גם השנה.

אננו יודעים אם כאן המקום וזו השעה המתאימה לספר מעשה שהיה. אננו החברים החדשים והבלתי מנוסחים עייפנו משבוע זה של ריצה ולפעמים ריצת מכשולים אחרי חיבור או מאמר. בקריאת S.O.S אננו פונים אליכם, נא לתת יד לעתוננו-עתונכם. מי שהשכל ועל בקדקדו בשפע וידו לא פצועה ועטו שופעת דיו - יטב כמה דקות בלבד - והרי יצירת פאר ל"עלומים".

מ - ע

דגש קל!

לנ. אשכנזי בלכתך לא.ה.ל.
אל חתיאש

עשן כנסת 6

ברכת "החברה"

חנה ק. נגשת בערב לסידור העבודה:
"שמחה, מהר יש לי חופש, כן?"
שמחה: "אניני יודע, אני חושב שלא"
חנה: "שמחה, אני אומרת לך שכן"
שמחה: "טוב, בסדר, אז אני אומר לך שכן או לא"

לקיל - גרוך שהחליפה, ליואל -
א-ו-י שהגיענו.

לירח, לדשא ולסוכה
שנת הסמקה
ולכולנו ביחד
שנת פעילות מוצלחת.

דף לציור

הלימודים בשכבת הנעורים

עם פתיחת שנת הלימודים החדשה הועמד חלק מהלימודים בגיל הנעורים על יסוד של בחירה מאחר שהדבר לא היה נהוג עד כה, נעניתי ברוצון להזמנת המערכת להסביר מעל דפי "עלומים" דרך לימודים זו.

ב"יחידיו" החל הח' סגל בסידרת שיחות על הלמידה בגיל הנעורים ואם תעיינו בהן בגליונות הקרובים תוכלו לעמוד אל נכון על עיקרי הדרך וטעמיה. הונחו כאן הנחות יסוד: א) בית הספר הקיבוצי חייב למצות את כל אפשרויות החינוך וההשכלה עד גיל 18 (או עד גמר כיתה י"ב); ב) בגיל הנעורים מסתמנות כבר נטיות ומתבלטים מרכזי עניין אישי. ג) עם הסמירה על עקרון הבחירה האישיית אפשר להזריק את הבחירה ולכונה בל תפסח על אחד ממעגלי ההשכלה והפעילות העיקריים המעצבים את דמותו הא-נושית והתרבותית של האדם - והם: 1) לימודי החברה 2) לימודי הטבע 3) העבודה ולימוד ענפיה להלכה ולמעשה 4) האמנויות. הבחירה חייבת להיות בתוך כל אחד מה-סטחים הנ"ל לפי נטיה וכושר. ד) בכל תקופת לימוד לא תפוצל הלמידה של היחיד בתוך כל אחד מהסטחים למקצועות רבים והיא תהיה בנויה במידה רבה על עבודה עצמית.

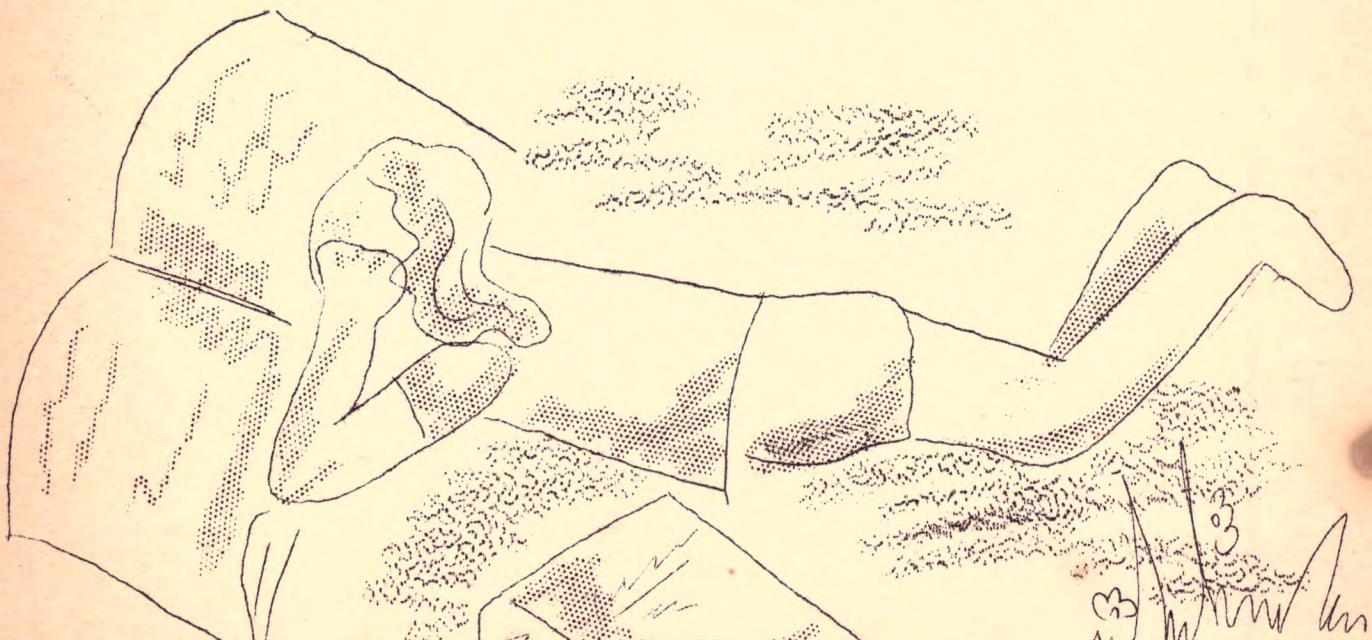
יש יסוד לחקרה כי דרך זו תאפשר לימוד מלא לכל נער ונערה בגיל הנעורים ולא יופר היחס הכמותי בין לימודים ועבודה שנקבע ע"י מוסדות הקיבוץ. ואמנם במקומות בהם נהוגה כבר דרך זו אין קיימת כלל התופעה של נטירה מהלימודים ואף לא באופן חלקי.

הגשמת דרך זו דורשת כלים מסוימים ומותאמים לצרכים: ספריה עשירה, חדרי עיון, מעבדות וציוד, כיתות הוראה והדרכה. כן נדרש נטיון מסוים בעריכת מערכת לימודים מותאמת, שנואית בראשונה מסובכת למדי.

השנה יוחל אצלנו בנטיון בגבולות מסוימים. בלימודים הומניסטיים ובביולוגיה גיה ישתתפו כל התלמידים, כל אחד בכיתתו. שאר הלימודים הריאליסטיים יתנהלו בחוגים משותפים לכיתות י"א - י"ב. אלה שלא ימשיכו בלימוד מתימטיקה, ילמדו יסודות של חשבון משקי ומעשי. במקום כימיה או פיזיקה בהיקף מלא אפשר לבחור בלימוד "כימיה בחיי יום יום" - פרק מעשי שיטביר בדרך שזה לכל נפש תופעות מחיי יום יום. כן יוכנסו למסגרת הלימודים גם האמנויות - ציור, מוזיקה, תרבות הגוף - ויעמדו לבחירת התלמידים. לתורת העבודה יוקמו חוגים ומתוכם חייב כל אחד לבחור לפחות באחד מתוך הארבעה: 1) גידול בעלי חיים 2) גידול צמחים 3) טכניקה 4) חינוך, טיפול ורפואה לחוגי האמנות ולחוגי העבודה יוכלו להצטרף גם בני כיתה י"ג שירצו בכך.

יש לקוות כי בני שכבת הנעורים יחנו יד לנטיון ויחד עם המחנכים יסקדו על עיצוב דרך מתקדמת לרכישת השכלה ותרבות בבית הספר הקיבוצי.

יואל

פשוט ברחבי המשק

עלי להודות על האמת, כי בפרט מה נגשתי לעשות הפעם את מלאכתי, משום שלהיות עם סדרן העבודה פרוש הדבר להפגש עם רוב רובו של המשק (והפגישות אינן נעימות כלל וכלל). אולם "עלומים" מדובבן אותי ואומר: "חובה, חובה, זאת חובה ולפעמים היא לא נעימה ביותר. הסכמתי עמו".

בערב, בלכתי לחדר האוכל כבר הייתי מצויד בכל מכשירי הרגישים והוספתי עליהם קצת טבלנות והורדתי והורדתי את הטמפרטורה, היות ומנסיוני אני יודע, כי ליד הסדרן האוירה מתחממת במהירות מסחררת ולהיות נוכח בעת חילופי דברים במצב הנ"ל ולהשאר אדיש הרי קשה הדבר.

בהתקרבי אני רואה כי החברים עטים על סדרן העבודה מכל עבר ומסתייגים אותו מעיני, ממש כדבורים בכורת סביב מלכתם. היות והיה לי ברור, כי לא יעלה בידי להחליף עמו דברים ברגעים אלה, שלפתי את הבלוק מהתיק, פתחתי דף ונחתי לעפרון שבידי להעלות על הכתב את אשר קלטו אזני...

... "הבט, שמחה, זה לא יתכן, אינני מוכנה לעבוד עם משמרת כזאת, כל יום אדם אחר, אני מוכרחה להסביי הכל מחדש, אני לא אעשה את זה יותר, תסדר את גל הוא עבד כבר אתמול... היא המשיכה בשטף דיבורה, אולם חברה פלונית עם קול ברור וחזק יותר עלתה על שלה והחילותי כותב דבריה: "שיהיה ברור לך, הילדים מחר לא ישארו בלי מטפלת, ועובדת אחת לא מסתדרת אתם, מה? אין אחרת?..." קול בס השתיק את קולה: "שמחה, מחר אני לוקח חופש, מגיע לי זה שלושה ימים ואתה דוחה. הסדרן העיף מבט בפתק שלפניו והסכים עמו.

בינתיים בא הנוער והנימה השתנתה: "אני לא מוכן להיות יותר פקק, אני רוצה לעבוד בענף הקבוע שלי"... אופ, נמאס לי לעבוד בחדר האוכל" שמעתי קולה של נערה, "מה אני בעלת מקצוע, לא, לא רוצה. הפסקתי לכתוב והתרחקתי מעט, הסתכלתי מרחוק כיצד הסדרן מנסה לספק את כולט באמרו: "טוב, מחר יעבוד יענק'ל, אני אסדר את הדבר, הביני אין לי בחור אחר"

הבחנתי עוד כיצד חברים באים עם בת צחוק על שפתיהם והולכים עם פרצוף חמוץ כלימוץ; אחרים הולכים ממורמרים ואחרים שבעי רצון, כי הצליחו לגלגל את העניין כשורה. רחמתי על סדרן העבודה. לאחר שנגב את הזעה שקלחה מפניו ולאחר "המבול הגדול" נגשתי אליו. הוא תלה בי זוג עיניים שואלות. הרגעתי כי אין הדברים אמורים בחופש או בענייני עבודה, אלא פשוט ברצוני להלוות אליו יום אחד למען אדע את הדברים מקרוב. בתחילה חשב כי אני מהתלבט, אולם כשהצגתי עצמי התיחס ברצינות לדברי, למרות עיפותו העלה בת צחוק על שפתיו ונגמר בינינו כי מחר נחקר נתחיל בעבודה (הוא הכניס גם אותי לעניינים).

למחרת בבקר קמתי, הלכתי עם כל החברה לחדר האוכל ופגשתי בסדרן. טרם הספקתי לברכו וכבר פנה לאחד מהחברה ואמר: "משה, הכנס למחסן המטבח, הבחור השני חלה". הלך ניסה לאמר דבר, אולם הוא השתיקו: "אין ברירה אחרת"

לאחר שהפנצ'ר האחרון חוקן והחברים יצאו לשדה, היה פנאי לשנינו להתחיל בדו-שיח. הסדרן הרזיל שופך לפני את מר לבו, בנימה של תקווה לעתיד טוב יותר: "קשה מאד להסתדר, חוסר ידיים עובדות, עונה בוערת בכוחנה, בגטניח, כל אלה דור-שים שעות עבודה רבות בבית השרותים, חדר האוכל, מטבח, גם כאן יש שעות עבודה ומיגע לסדר את הכל כך שיספק את כל הצדדים וכולם יהיו מרוצים". אבל זה לא כך כל השנה" - שא לחתיו. "לא, לא, המצב חמור ביותר בחקופה זו בפרט". "שמא תתן לי כמה מספרים ממקומות עבודה כמו: מטבח, בתי ילדים, קצת מהעבודות בשדה?"

הפנינו צעדינו לעבר המזכירות, ישבנו והחבר פתח מחברת ושימות, העביר אצבעו על כמה מספרים, ושמה בפתקה, לאחר מכן פנה אלי ואמר: "במטבח ימי העבודה של החברים מסתכמים ב-21½ יום ושל הילדים 5½, העבודה בבית החינוקות מסתכמת ב-4 ימי עבודה, בפעוטים ב-7 י"ע, בגנים - 9 י"ע, ב'ס - 14 י"ע. את העבודה בכוחנה אנו פותרים ע"י גיוסים של הכיתות. בממוצע עובדים 32 אנשים ומזה רק 6 חב רים. לאסיף הבטנים אנו מקבלים גם את פועלי הדחק של הלשכה. "שמחה, בכמה מסתכמים שעות העבודה ביום בכל ענפי המשק? ימי העבודה הם 296½ ביום חול ו-13½ בימי חופש ושבת. שאילתיו כמו כן שיסביר לי את סדר יומו וכיצד הוא מסדר את העבודה? הוא ענה לי בלבביות רבה ואמר: "מיום אחד לשני אני מתכנן את הכל ואין לי 8 שעות עבודה קבועות; הסידור בקווים כלליים ידוע יום אחד קודם, אבל... פנצ'רים לא חסרים ולפעמים הכל משתנה. זהו זה."

קמנו והלכנו לח.א. לאחר הארוחה נפרדתי ממנו וראיתיו פונה לעבר מחסן המשק לעזור בפריקה. אכן יום עבודה מפרך הוא סדר יומו של הסדרן. מתחילת היום ועד שעה מאוחרת בלילה.

כתבנו הנוודד.

בשידה הספורה

יום הספור

תו כסחין

ביום השבת החקיים יום ספור של השכבה הבינונית. זה יום הספור הראשון השנה. הוא התנהל בברכה.

השכבה התחלקה לשלוש קבוצות. כל קבוצה שלחה ילדים שהיה מוטל עליהם להתחרות בנציגי הקבוצות האחרות. החלק הראשון היה יותר רציני לעומת זה השני היה היתולי והוא העלה את המורל. בתכנית היה להוריד ברווז מהמקפצה השלישית, אבל לדאבונו היא ברה. בזה נסתיים החלק בברכה.

בערב נתכנסנו שוב. הפעם הרכיבו משחקי חדר שהיו צמודים לתחרויות ברכה ולפי אותה חלוקה קבוצתית. הערב נסתיים נחמד וחולקו הפרסים.

בסיכום: היה נחמד ואני מאחלת לוועדת הספורט הצלחה ביתר מפעליה במשך השנה.

אפרת (כיתה ז')

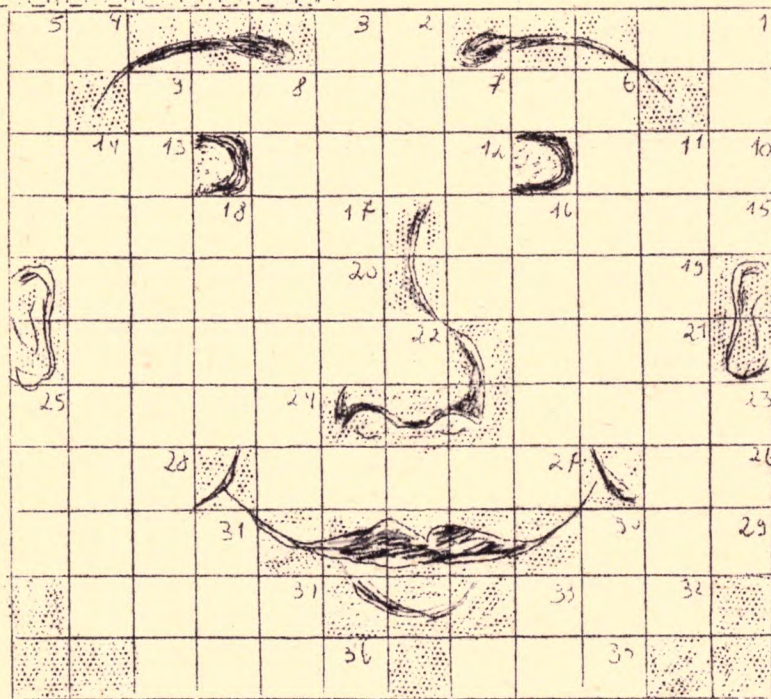
ביום שלישי היו מבחננים "לתו השחין" ב"איהוד". מהכיתה שלנו הלכו הרבה ילדים ומכיתה ו' הלכו כמה ילדים.

בהתחלה שחינו שתי ברכות. היינו צריכים לערוך זאת בזמן מסוים. הבנים עברו את שתי הברכות ב-65 שניות ואילו הבנות ב-70 שניות. אחר כך שחו כולם ביחד 12 ברכות. הבנים צללו 12 מטר ו- הבנות שחו ברכה אחת שחית גב. מכיתה ו' עברו כולם את תו השחין ומאתנו עברו כמעט כולם.

אליהו (כיתה ה')

תשבץ:

כח"נו

מאונך: 1) טוכות הוא... האטיף. 2) אדמה בלתי מושקת (בלי סוף) 4) ענן 6) יצור; בהם עוסקים ביום כיפור (הפור) 10) מילת שאלה בחוטפת וו החיבור 12) מי לחץ 13) טען, כעס 15) פעולת המנחם; 10 17) מזיק הכותנה (הפור) 19) הזמן הכי פופולרי ל... 20) המועמד שנפל באספת החברה בהצבעת אמון למזכירות בה ידיעה 21) מנהל בית ספרנו בדימוס 22) תגובה 23) מרה את דרגת החום (בלי סוף) 24) הממשל שלו (משובש) 26) מדינה באמריקה הדרומית (קצוצת ראש) 27) החג הבע' לט 28) צעדו; פסעו (הפור) 29) יוצר חוסר אמון (ערוף ראש) 31) מכהו 32) חסרה לצויפים בצפון 34) הזוהר שלהן 35) סיים 36) מפסוט אלף; פעולת הירח.

מאונך: 1) ישנו בכל חדר 2) הבת שלו 3) עוד תאיר, תורה 5) בת סיפוחיו של ברוך צדוק 7) אחד מחלקי העולם 8) מאין באים הזאבים 9) שכונת המגורים של שכבת נעורים 11) אחד מתפקידיו של יצחק 14) שורש כתום המשמש למאכל; המחזיק בתפקיד 16) נקבה של סולל 18) מואס 23) שם החתולה היחידה במינה של נאווה (ועמית) 25) שייך לו 30) פעולת המגשש 31) מילת זרוז 33) ישר, תמים 34) זאת

(כיתה ו')

6) כח"נו

הבובות

הבובטרון נוסד לפני 20 שנה, אבל השחקנים שמשחקים בו (הבובות) רובם חדשים והשאר מכהנים בתפקיד זה שנה שניה. העבודה בבובטרון אינה קלה, כפי שיחשבו זאת רבים. עבודה זו דורשת הרבה מאמץ, אם זה בעבודת הלימוד הטכסט והבטויה.

בלהקה נמצאים כיום 10 חברים, מהם 2 בבנית הבמה, 1 חשמלאי ויתר ה-7 עוסקים במשחק עם הבובות. כחודש לפני הצגת הבכורה התקלמו חזרות ובימים האחרונים 2 ליום והכל לאחר הלימודים. בזמן החזרות היו כל מיני התלבטויות בקשר להצלחת ההצגה, אבל עם הצגת הבכורה שנערכה בשפיים, נמוגו כל החששות לגבי הצלחת ההצגה.

כעת אנו נמצאים באמצע הטיבוב ועד עתה נערכו שבע הצגות במקומות ובאים שפיים, מדרשה חקלאית, פרדס חנה, כפר ויתקין, צמח - 2 הצגות וגבעת-הילים. ההצגות הובאות תיערכנה בגבעת-ברנר, נען, מזרע, יגור וגבעת-הילים "אילנות".

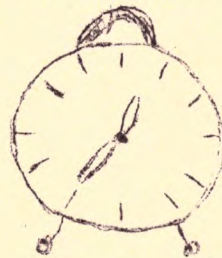
בלהקה שוררת אהדה בין החברים ואין כל בעיות. עבודתי בבובטרון מספקת אותי ואל יחשבו אלה שאינם בלהקה כי הדבר מסעמם. אני מקווה שיתר החברים בלהקה מרוצים כמוני.

לגבי העתיד של הבובטרון אינני יודע הרבה, אך ידוע לי שהונחו מכין את ההצגה "המלך בור" במיוחד להסרטה. סרט זה יוסרט בצבעים. כיום תופס הבובטרון שלנו מקום נכבד בין להקות העץ בעולם ואת המקום הראשון בארץ. אני מאחל ללהקה ולבובטרון שיצלו בהתפתחותם.

דוד פליישון (כיתה ט')

... בקצב הזמן ...

שכבת נעורים:

- * החברה כונסה ל-2 שיחות בהן נבחרו הועדות. כן עבדנו על הנקודות בהן ידונו במועצת החטיבה לסיכום 5 שנות פעולה.

- כן נערכו:
- * מסיבה לקראת קבלת פני השנה החדשה, שנערכה בטוב טעם והמורל בה היה גבוה וערב הוי.

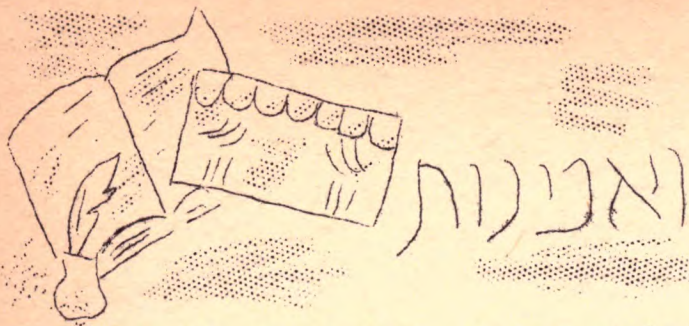
- * נפרדנו מהחברים הצעירים וקבלנו את כיתה י'. (נאחל לכולם שנת אושר והצלחה)

- שכבה בינונית:
- * נערך ערב עתון חיל ולמחרת יום ספורט שהיה רצוף חוליות.

- שכבה צעירה:
- * נערכה מסיבה לפתיחת שנת פעילות.

על ספרות

"באיך מולדת" זהו הסרט שכולו שלנו, יוצרו, מפיקו, שחקניו ושפתו. דבר זה כשלעצמו דייו בכך שהוא ימשוך את חשומת לבנו וקנינו. סרט-שכולו עברי.

"באיך מולדת" - כבר לפי השם יכולים אנו לראות את תכנו של הסרט-יהודים בגולה, בני בלי בית, שהפחד והיסורים הם מנת חלקם. בחוץ, ב"בית", ובבית הכנסת מרחפת עליהם סכנת פוגרום פראי של אנשים חסרי מצפון. נעמי (שושנה דאמרי)

יהודיה שהכריחה להתאסלם בהיותה ילדה, והיא אינה רוצה לשוב לעמה, עד שבאחד הימים היא נפגשת עם ילד יהודי שהגורל מנה לו את אותם החיים שהם מנת חלקה של נעמי. היא עם הילד וקבוצת בחורים עולים ברגל לארצם, לעמם ולמולדתם. בצבעים שהם בלתי רגילים בסרטים אחרים עובבת לעינינו העלילה, משובצת בשיריה של שושנה דאמרי ובמראות המזכיר והנוף של הנגב.

והף על פי כן - יש ויש. על אף

כל הטוב והיפה שבסרט, ישנם דברים שכדאי היה לשנותם. בהתחשב עם זה ש-תעשית הסרטים שלנו היא צעירה ולא יודעים עליה הרבה, כל סרט שלנו צריך להמחיש רק את הטוב שבשמנו ובשום אופן לא את הטוב שבשונאינו, אפילו אם קיים דבר כזה. לכן שגה כותב החסריט שעיצב את מורה הדרך לארץ האבות ומארגן הפעולה בדמותו של ערבי (שי אופיר). מצד שני הביא לפנינו שני יהודים שהם רודפי בצע מאוסים, פחדנים ואנשים שאינם יכולים לעמוד בפני "הבלי לדה" שלפני הגאולה ונשאלת השאלה: איזה רושם יעשה הסרט בארצות חוץ, על אנשים שהם בלתי הכי לא מאוהדי עם ישראל? ועוד כשאנו מגישים להם את זה יש לדייק?

חרסה (כיתה י"א)

ערב חנוכה תוציג

(מאת: ד"ר יעקב)

שליחנו לענייני פעילות מספר:

הימים ימי חופש חנוכה. יצאתי לי בשעות בין הערבים לבדוק קצת את מצב הפעילות בחברתנו. משיצאתי את חדרי, הגיעוני ריחות הפרחים היפים המחייכים מעברו כל צריף. הדשאים הוריקו והיו יפים להפליא ושלטים קטנים המציינים ב"לא לדרוך" תקועים פה ושם. - חוצאות ההתלהבות של חצי שעת עבודה בבקר.

ג' ינג'י עמד והשקה גינתו כשיענק' לה עוזר על ידו במעדר. ובאמת גינתו היא הכולטת ביותר ביפיה. פתאום שמעתי אנחת מאמץ ולענייני חלה מחזה נוגע עד הלב. דב שישוק בכדור במרחק מה, הטיל שלא במתכוון, את הכדור על הדשא. משום שלא רצה לעבור על החוקים, עמל למשכו בעזרת מוט ארוך. אכן, ועדת השיפורים בראשותו של ישראל יבניאלי פועלת במרץ (מרחוק ראיתי אפילו חלקת תירס קטנה. איזה גוון!!)

נגשתי לחדרה של עדנה, מרכזת ועדת הספורט, היא ירבה ועסקה בשרטוט. כשטא-לתי אותה על מעשיה, ענתה כי היא מכינה חכנית ליום הספורט. בקשתי ממנה לספר לי קצת על פעולת ועדת הספורט יד כה. היא החלה במרץ: "כפי שידוע לך נמצאים בוועדה-רחל ק', יהודה ג' ואני המרכזת. עד כה הספקנו לארגן 3 ימי ספורט. בכדור טל מתאמנות 5 קבוצות (לכולן סכויים לתפוס מקומות ראשונים באליפות "הפועל"). יש גם חוג מכשירים וכדור עף. אה.. שכחתי.. לפני שבועיים בקר אצלנו המאמן הסודי להתעמלות קרקע (זה שבקר אצלנו לפני שנה באחד במאי). הוא ציין שחלה התקדמות רבה בשטח הספורט אצלנו והוא צלם אפילו את חנה' לה כשבצעה גלגול לאחור למופת.

רק יצאתי ראיתי את בתיה צועדת לאיטה שלא כרגיל. בו ברגע נזכרתי שהיא משתתפת בחוג לאמנות. מהרתי אליה: "נו, בתיה הגידי איך החוג שלך; מה בעצם אתם לומדים שם? "החוג, ענתה, "דיר" ובקשר למה שלומדים, בין כה וכה לא תבין, אנחנו לומדים אמנות נו-רא גבוהה שלא בשבילך!!! היא המשיכה בדר-כה ואני נשארתי נדהם כשעיני נעוצות בה בהתפעלות.

סטיחי ופונתי לחפש את ניבה. מצאתיה, כמוכן, במחסן הקומונה (בנין חדש ויפה). המחסן היה מסודר להפליא: פרימוסים תרמילים, מימיות ועוד כל מיני דברים ואפילו שני חבלים שאחד כנראה "קנינו" משפיים ואחד משדות ים. "נו, ניבה. איך העניינים הצלכתם? "מה אתה מבלבל לי עכשיו את המוח? אני כ"כ עסוקה. היום קבלתי 2000 ל"י, שהם 10% שהורדו מהחופש השנתי, בשביל מקלטי ויניו לחדרי שנה. כל רדיו עולה 283 ל"י וחצי והראש שלי טוחרר לגמרי". נבת אחת התחלתי להעריך אותה נורא בגלל החש-בונות שהיא יודעת לחשב ולכן הסתלקתי מ-שם מסוחרר מרוב חויות, כדי לא לבלבלה.

...היה לי יום מלא חויות. עזבתי את המועדון המקושט ולפתע קלטה אזני לחישות מעבר הסוכה שהפכה לפאר השכונה. נגשתי והיטיתי אוזן. לפתע חשתי באבן גדולה ש-פספסה על יד ראשי. התכופפתי והסתחרתי פתאום נשמע קולו של יהודה ג': שמע אולי חסתלקצבר סוף סוף? נתתי טיסה עצומה ל-חדר.

ההפתעה האחרונה זעזעה אותי כל כך ש-החישבתי המום ולא יכולתי לזוז. אכן זוהי שנה של פריחה ושגשוג חברתי ידידותי. היש עוד חבנה כזאת בקבוץ המאוחד??? ענו אתם.